

Breinholt: Jeg har ikke saa sjælden været i det mindre heldige Tilfælde at rejse et Spørgsmaal, at røre ved en eller anden Tanke, hvorover mere befindige Medlemmer maasse ville have faaet Anledning til at tørse sig. En lignende Tanke har under den foreliggende Sags Behandling ogsaa reist sig hos mig, og jeg tror ret naturligt. Jeg er kun noget i Forlegenhed med, hvorledes jeg skal turnere denne Tanke, men jeg tror, at jeg lettest og naturligt kommer dertil ved en Skildring i raske Træk af den Situation, hvori Svinepesten har bragt os. Tydskland har strax eller i alt Fald meget hurtigt udstedt Forbud mod Indførsel ikke blot af levende Svin, men af alle Svineprodukter herfra. Norge har, som sædvanlig, skyndt sig med at følge dette Exempel. I England er der nedlagt Forbud mod Indførselen af levende Svin herfra, og dette Forbud er tilmed saa strengt, at alle Stibe, hvori der har været ført levende Svin herfra, ikke kan føre Hornkvæg til England, med mindre det bliver underkastet Slagtevang, det vil sige, Kvæget skal slagtes strax ved Landsætningen. Vi ere saaledes spærrede mod Syd, mod Nord og mod Vest; hvorledes det forholder sig mod Ost, er jeg ikke i Stand til med samme Klarhed at kunne fremstille, thi der ere mine Efterretninger tildels mangelfulde. Saa meget veed jeg dog, at vore Brødre hinsidan Sundet have efter foreliggende Telegrammer erklæret Danmark for smittet af Svinepest, og gjort det saa eftertryffeligt, at de have gjort det paa tre Sprog og sagt, at i Danmark er „swine-fever“, „Schweine-seuche“ og „Svinedifteris“ (Afskydelse). Det foreligger i et Telegram, men jeg forudsiktede, at mine Efterretninger vare mangelfulde. Der foreligger imidlertid et saadant Telegram, der har været i alle Hovedstadens Blade. Der har ligeledes været Efterretning om, at en Transport af danske Svin er bleven stoppet i Malmø, ligesom ogsaa en Sending af smeltet dansk Svinesfedt er bleven stoppet der, hvorimod der har været Formodning for, at Indførsel af saltet Flæsk endnu ikke var forbudt. Det vil altsaa ses, at vi ere mer eller mindre strengt afspærrede fra alle Markeder til alle Sider, og det kunde, synes det mig, ikke ligge saa overordentlig fjernt, da at mindes det gamle Ord, at Enhver er sig selv nærmest, eller at ihulomme det nye Slagord, som vel stammer fra hinsides Atlanterhavet nemlig „America for the Americans“ og det forekommer mig, at det ikke vilde være saa overordentlig besynderligt, om vi for en Gangs Skyld sagde „Danmark for Dansterne.“

Jeg sigter selvfølgelig her til, at, naar alle vore Udsørfelsartikler ere spærrede, vilde det være ret naturligt, om vi søgte at forbeholde vore Udsørfelsartikler herhjemme vort Hjemmeforbrug for os selv. For at kunne beholde vort eget Marked for os selv, vil det naturligvis være nødvendigt, og Konsekvensen af denne Indledning vil være, at der udstedes et Forbud mod Indførselen af amerikansk Flæsk, et Forbud, der alt, saa vidt jeg veed, i Naringer har bestaaet i Tydskland, Østerrig og Frankrig. Nu vil der let kunne reises den Indvending, at det vilde dog være et ganske eiendommeligt Tidspunkt at vælge til at stoppe Indførselen af amerikansk Flæsk, naar netop her er Svinepest, thi det turde vel nærmest være den Begrundelse, hvortil man vilde støtte sig, og det har i alt Fald været den Begrundelse, der har været givet i de store Lande, jeg nævnte, for Udstedelsen af Forbudet. En saadan Indvending vilde jeg finde aldeles overbevisende, naar ikke der forelaa et Exempel fra Sverigs Side, der paa det Glattanteste viser, at man ikke i sine Beslutninger behøver at generes af saadanne Hensyn. Det er jo vel officielt konstateret, at den samme Svinesygdom, der hersker her, alt længe har hersket i Sverige; i alt Fald har jeg forstaaet den høitærede Indenrigsministers Udtalelser saaledes, kun at han har sagt, at det varede længe, inden man kom til Kundskab om det, og efter den almindelige Mening — jeg tør ikke sige Andet — er Sygdommen naaet til os fra selve Sverige. Dette har imidlertid ikke forhindret Sverige i at udstede Forbud mod Indførsel af Svin herfra. Jeg skjønner altsaa ikke, at der var noget Uberettiget i, at vi under saadanne Omstændigheder som de her foreliggende, idet vi ere afspærrede fra Udsørfning af Svin og Svineprodukter næsten og delvis til alle Sider, søge at forbeholde vort eget Marked for os selv. Jeg skal imidlertid ikke vove at gjøre nogen Henstilling i saa Henseende hverken til den ærede Minister eller til det høie Thing. Jeg har villet indskrænke mig til at røre ved Tanken og udkaste ligesom et lille Frøken. Har det Spireevne og Bogkraft i sig selv, saa vil det nok vide at bane sig Vej; hvis ikke, saa har jeg kun forgjæves været Sæde-mand, og jeg haaber ikke at have spildt Thingets Tid altfor længe.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem her har opkastet; det vil i flere Henseender have sine